

Αν δεν έχεις αυτό που αγαπάς, αγάπα αυτό που έχεις.

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

Κόσμος και.. μνη

Για πρώτη φορά σε πολλά χρόνια, σήμερα με ξύπνησαν τα κοκόρια στο Καραβάδο Κεφαλονιάς, όπου με φιλοξενούν στο όμορφο σπίτι τους ο Γιώργος και η Νάτσια Μεσσήρη. Όταν άνοιξα το παράθυρο η ησυχία ήταν απόλυτη και ένιωσα τη γαλήνη του τοπίου, καθώς οι πνεύμονές μου ρουφούσαν διψασμένα το καθαρό δροσερό αεράκι για να διώξουν από το αίμα μου τα καυσικά από χιλιάδες αυτοκίνητα στο The Grand Parade που μας δηλητηριάζουν.

Η Κεφαλονιά είναι ορεινός τόπος και απ' όπου βρεθείς απολαμβάνεις κάποια όμορφη θέα. Για να πάρете μια γεύση, από το γραφείο του Γιώργου όπου βρισκόμαι τώρα βλέπω την οροσειρά Αίνος με τις κορυφές της χλωμένες μέσα στα σύννεφα, ενώ φάτσα πατρίδα έχω τη Ζάκυνθο αραχτή στο Ιόνιο Πέλαγος.

Είχα ακούσει πολλά και καλά για την ιδιαίτερη πατρίδα τους από φίλους μου Κεφαλονίτες τον Γιώργο Μεσσήρη και τον Νίκο Μαρκαντωνάτο και είναι όλα αληθινά. Υπέροχο φυσικό τοπίο, φιλόξενοι άνθρωποι και μια πρωτεύουσα -το Αργοστόλι- πνιγμένη μέσα στο πράσινο με δέκα ή 14 χιλιάδες κατοίκους, που σφύζει από ζωή, με παραδοσιακά επιτησιακά σπίτια με έντονα χρώματα και εντυπωσιακές επαύλεις, ενώ πλήθος εμπορικών καταστημάτων με τα απαραίτητα τουριστικά ξενοδοχεία και φαραγάδικα συμπληρώνουν το σκηνικό.

Εξάλλου, από τότε που άρχισαν να επισκέπτονται το Αργοστόλι μεγάλα κρουαζιερόπλοια, λειτουργεί το γραμικό τρενάκι στους δρόμους της πόλης. Είναι φανερό ότι η Κεφαλονιά πέρασε μια μεγάλη περίοδο οικοδομικής ανάπτυξης και οικονομικής ευημερίας, που την έκαναν αγνώριστη σε σύγκριση με τη σημερινή από τους τρομακτικούς σεισμούς του 1953.

Αυτά είναι τα καλά νέα, αλλά υπάρχουν και τα δυσάρεστα. Η οικονομική κρίση έχει πλήξει και την Κεφαλονιά με αποτέλεσμα να διακρίνω μια έντονη απαισιοδοξία. Ο νεαρός οδηγός ταξί μιά ρώτησε αν μπορούσε να μεταναστεύσει στην Αυστραλία επειδή δεν βγάζει μεροκάματο, το ίδιο και ένας νεαρός οικογενειάρχης κατασκευαστής οικοδομών που θα ήθελε να εργαστεί στα ορυχεία της Δυτικής Αυστραλίας.

Ενας καταστηματάρχης ήταν πυρ και μανία με τους πολιτικούς.

«Δεν έπρεπε να ψηφίσουμε στις τελευταίες εκλογές και κανείς δεν θα πρέπει να ψηφίσει στις εκλογές για την αυτοδιοίκηση το Νοέμβριο. Πρέπει να στείλουμε σαφές μήνυμα στους πολιτικούς ότι δεν τους έχουμε εμπιστοσύνη», μού είπε.

Όμως και ένας Ελληνοαμερικανός που τώρα ζει στο Αργοστόλι μου είπε ότι το πρόβλημα με τους Έλληνες είναι πως είναι βιασμένοι «μπλε» ή «πράσινοι», γι' αυτό δεν βλέπουν προκοπή. Ο ίδιος, όμως, μου έκανε και παράπονα εναντίον της δικής μας ομοσπονδιακής κυβέρνησης επειδή έχει επενδύσει χρημάτά του σε

μορφία (1.043μ.) και Κόκκινη Ράχη (1.078μ.) Οι σημαντικότερες πεδιάδες είναι αυτές της Κριναϊάς, της χειρονήσου Παύλης, του Αρακλείου και της Σάμης.

Οι ακτές της Κεφαλονιάς σχηματίζουν πολλούς κόλπους και ακρωτήρια. Σπουδαιότεροι κόλποι είναι της Σάμης, του Μύρτου, του Λουρ-

ανακαιφρέας της Αρχ. Επαδείου, ενώ η Κεφαλονιά είναι πατρίδα και του ποιητή Νίκου Καββαδία.

Το νησί πήρε το όνομά του από τον μυθικό Κεφαλό, ο οποίος έφτασε στο νησί ως πρόσφυγας από την Αθήνα ή από το ελληνικό φύλο των Κεφαλλήνων ή Κεφαλλάνων. Οι πρώτοι γνωστοί κάτοικοι ήταν Λέλεγες, οι οποίοι κατοίκησαν το νησί προφανώς την εποχή του 15ου αι. π.Χ., φέρνοντας μαζί τους τη λατρεία του Ποσειδώνα. Την εποχή του χαλκού, ένας άλλος αρχαίος Ελληνικός λαός, οι Ταφίοι ή Τηλεβόες είχαν εγκατασταθεί στην γύρω θάλασσα, και κατοικούσαν στο νησί, ή διατηρούσαν εμπορική βάση στο νησί και συναλλάσσονταν στενά με τους κατοίκους του νησιού.

Κατά την αρχαιότητα άκμασαν τέσσερις πόλεις, οι οποίες ήταν ανεξάρτητη κράτη. Η Κράνη, οι Προννοί, η Σάμη και η Πάλη. Το νησί κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους και κατά το μεσώβιο ανατέλεσε τμήμα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

Κατακτήθηκε από τους Νορμανδούς, τους Ενετούς και για λίγο χρόνια από τους Οθωμανούς. Επανήλθε στην κυριαρχία της Βενετίας μέχρι το 1797, οπότε την κατέλαβαν οι Γάλλοι. Το 1864 ενώθηκαν τα Επτάνησια με το φτωχότερο Βασίλειο της Ελλάδος, το οποίο προκάλεσε μια πάλη για τον νησιών. Αρχισε μια μεταναστεύση ιδιαίτερα προς την Αμερική και Αυστραλία.

Στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κατέληφθη από τους Ιταλούς, που απέβλεπαν στην ενσωμάτωση της Επτανήσου στην Ιταλία καθιερώνοντας νομιματική και οικονομική ένωση. Με την ιταλική συνθηκολόγηση, το 1943, οι Γερμανοί κατέλαβαν την Κεφαλονιά και μετά από μεγάλη μάχη με τους 12.000 Ιταλούς στρατιώτες της Μεραρχίας Ασπί που επιθυμούσαν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους, εκτέλεσαν τους περισσότερους απ' αυτούς. Στην Κεφαλονιά αναπτύχθηκε ισχυρό κίνημα Αντίστασης από το ΕΑΜ, ενώ κατά την περίοδο του Εμφυλίου δόθηκαν πολλές μάχες μεταξύ του κυβερνητικού στρατού και των ανταρτών, που δρούσαν στο νησί μέχρι τα τέλη του 1949.

Το 1953 ένας τρομερός σεισμός σχεδόν κατέστρεψε το νησί, αφήνοντας «όρθιο» μόνο το βραχύτερο μέρος της νήσου, την χειρόνωση της Ερίσσου όπου και ο παραδοσιακός οικισμός του Φισκάρδου. Η μετανάστευση αυξήθηκε, ενώ αρκετοί κάτοικοι από φτωχότερα μέρη της Ελλάδος εγκαταστάθηκαν στο νησί.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ Πρώτος σταθμός: Κεφαλονιά

δύο αντροαλέξικες μεταλλευτικές εταιρείες.

«Η αξία των μετοχών μου μειώθηκε επειδή η κυβέρνηση σας προτείνει να επιβάλει φόρο στα κέρδη των μεταλλευτικών εταιρειών», μού είπε.

Παραμιλώνοντας, η διευθύντρια επιχειρησιακού κέντρου στο Αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος όπου πήγα να χρησιμοποιήσω το διαδίκτυο για να στείλω τα γραπτά μου στον «Κόσμο» εγκωμίασε την κυβέρνηση της... Αυστραλίας για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Στις πρώτες λίγες ημέρες στην πατρίδα, η πρώτη μου εντύπωση είναι πως ο ελληνικός λαός έχει απογοητευθεί με όλους τους πολιτικούς γενικά.

Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι η Κεφαλονιά (Κεφαλληνία) είναι το μεγαλύτερο και το πιο ορεινό νησί των Επτανήσων. Βρίσκεται απέναντι από την είσοδο του Πατραϊκού Κόλπου, βόρεια της Ζακύνθου, νότια της Λευκάδας και δυτικά της Ιθάκης.

Το νησί έχει έκταση περίπου 781 τ.χλμ. και σε αυτό κατοικούν περίπου 34.488 κάτοικοι. Μεγάλο μέρος της έκτασης του καταλαμβάνει η οροσειρά Αίνος με σημαντικότερες κορυφές τις Μέγας Σωρός (1.628μ.), Αγία Δυνατή (1.131μ.), Ευ-

δά, του Αθέρα, του Φισκάρδου, του Γαϊδάρου, του Λιβαδίου, του Αργοστολίου γνωστός και ως Κοντάβου. Κυριότερα ακρωτήρια είναι (αρχίζοντας από το νότο και προχωρώντας με ανατολική κατεύθυνση) η Μούιντα, η Κίπρος, το Σαροκαίνικο, ο Μύτικας, το Κεντρί, το βορεινό Δαρνούδι, στα βορειοδυτικά ο Αθέρας, στα δυτικά τα Ορθολίθια, η Σκία και ο Γερόγομπος και νοτιότερα το Ακρωτήριο και η Αγία Πελαγία, ο Λιάκας, ο Καστανάς κ.ά. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα σπήλαια του νησιού, όπως τα βαρραθρόδη Μελισσάνη, Αγκάλια, Αγίων Θεόδωρων, Ζερβάτη, η Σπηλιά Δρογκαράτη, το σπήλαιο Σάκκου κ.ά.

Ένα μεγάλο μέρος από τα επώνυμα των κατοίκων της Κεφαλονιάς έχει την κατάληξη «-ατος» και ένα μεγάλο μέρος των οικισμών της Κεφαλονιάς έχει την κατάληξη «-ατα», όπως τα Λουρδάτα, Φαβάτα, Δελαπορτάτα, Παπαρηγάτα κ.λπ.

Από το νησί και συγκεκριμένα από το χωριό της Κοντογεννάδας (Κοντογεννάδα) στην Παύλη, κατάγειται ο γνωστός, από τις ανασκαφές στη Σαντορίνη, αρχαιολόγος Σπυρίδων Μαρινάτος. Έτερος παλαιότερος αρχαιολόγος καταγόμενος από την Κεφαλονιά ήταν ο Παναγιής Καββαδίας,

* Ηπιαν το αμίλητο νερό

Μας κατηγορήσαν ότι δήθεν άδικα τους καταγγείλαμε επειδή δεν έγραψαν τίποτε για τις δηλώσεις του κ. Δόλλη, ενώ -έστω αργά- δημοσίευσαν την είδηση. Πού είναι, όμως, τα σχόλια για την είδηση; Το αμίλητο νερό ήπιαν και δεν μπορούν ν' απαντήσουν στις καταγγελίες του υπουργού;

Αν ο κ. Δόλλης εγκωμίαζε τα «επιτεύγματα» του ΣΑΕ θα έγραφαν πύρινα άρθρα για τη δικαίωση των αγώνων τους εναντίον μας, αλλά πήραν τη ψυχρολουσία και πάγωσαν. Ούτε μια γραμμή, βρε παιδί μου, για την τιμή των όπλων να υπεραμυνθούν τα όσα έγραφαν επί 15 χρόνια εγκωμιάζοντας τα πανηγύρια και υποστηρίζοντας όλες τις σπατάλες που χρεοκόπησαν το ΣΑΕ;

* Κική Δημουλά

Το Σάββατο απόγευμα εισέπραξα κιόλας το κόστος του αεροπορικού εισιτηρίου μου για να επισκεφθώ την πατρίδα, ακούγοντας συνέντευξη της καταξιωμένης ακαδημαϊκού ποιήτριας, Κικής Δημουλά, που μ' έκανε φύλλο και φτερό μιλώντας για τη ζωή, την αγάπη, τον έρωτα και το θάνατο.

Κάθε λέξη της με συγκλόνηζε γιατί περιέγραφε δικούς μου πόνους και αγωνίες μιας ζωής και ερμητικού μυστηριώδη συναισθημάτά μου. Ακόμη προσπαθώ να συνέλθω.

Σε άλλη της συνέντευξη όταν ρωτήθηκε πώς αισθάνεται που η σημερινή Ελλάδα εμφανίζεται ως χώρα χρεοκοπημένη, αποτυχημένη, λίκνο απατεώνων και τεμπέληδων, η κα Δημουλά απάντησε:

«Πώς να αισθάνομαι; Σαν όλους εκείνους που ναυάγησαν στην ύστατη, συνταξιούχο ξηρά της εντιμότητά τους... Ας σοβαρευτώ. Απάνθρωποι οι χαρα-

* Να επανιδρυθεί το ΣΑΕ!

Το ΣΑΕ ασφαλώς χρειάζεται επισκευή για τις ζημιές που του προκάλεσαν οι μαστοροχάλιατες «υποστηριχτές» του, αλλά δεν είναι και για πέταμα. Ελπίζω να μην είναι αργά για να σωθεί ένας φορέας που του άξιζε καλύτερη μοίρα και θα είχε καλύτερη μοίρα αν η ηγεσία του ενδιαφέρονταν περισσότερο για τον Ελληνισμό και προπαντός την Ελλάδα από τα δικά της προνόμια. Τα ταξίδια ανά τον κόσμο πρώτη θέση, τη διαμονή σε πολυτελέστατα ξενοδοχεία, τις αρχηγικές εμφανίσεις, τις βαρύνουσες δηλώσεις του Αθηνών πρώτα και του Ταμινάκη αργότερα σαν να είναι αρχηγοί κρατών, τις συναντήσεις με πολιτικούς ηγέτες και τις χαραιοτούρες για τις φωτογραφίες. Όλα αυτά, μαζί με τα τζάμπα ταξίδια για τα πανηγύρια στη Θεσσαλονίκη, όπως τα απεικάλισε ο υφυπουργός αρμόδιος για τους Έλληνες Εξωτερικού, Δημήτρης Δόλλης, που ν' αγιάσει το στόμα του, κόστισαν πολλές δεκάδες εκατομμύρια στους Έλληνες φορολογούμενους, τζάμπα λεφτά.

Τώρα ο κ. Δόλλης προτείνει συνεισφορά από την ομογένεια για την λειτουργία του ΣΑΕ και με μικρότερο κόστος. Προσπαθώ να θυμηθώ ποιος άλλος είχε προτείνει τα ίδια πράγματα και αυτοί που σήμερα έχασαν τη φωνή τους όρμησαν να τον φάνε!

Ασφαλώς, το ΣΑΕ Ωκεανίας μπορεί και πρέπει να κάνει περικοπές στα έξοδα λειτουργίας του γιατί όταν δεν έχεις να φας δεν τρως ραπανάνια για την όρεξη.

Επί του προκειμένου, κάποιος ΣΑΕτζής που κι' αυτός δεν ήξερε γιατί, τηλεφώνησε πρόσφατα στην εκπομπή «Επιχειρήματα παντού και πάντα» στο ραδιοφωνικό σταθμό 2MM για να καταγγείλει τη συνεργατιά μας, Δέσποινα Μπαχά, μεταξύ άλλων και πώς αυτή... σκότωσε το ΣΑΕ.

Η απάντησή που του έδωσα ήταν πως κανείς δεν μπορεί να σκοτώσει το ΣΑΕ εκτός από τους ίδιους τους ΣΑΕτζήδες και λίγο έλειψε να το πετύχουν αν δεν έκανε την έγκαιρη παρέμβασή του ο κ. Δόλλης για να γίνουν δομικές αλλαγές.

Εμείς θα συμβουλευάμε τον κ. Δόλλη να μην ακούει τις σειρήνες, δηλαδή αυτούς που έφεραν σ' αυτό το χάλι το ΣΑΕ επειδή δεν είχαν ούτε πρόγραμμα, ούτε όραμα. Σε προσεχείς εκδόσεις θ' ασχοληθούμε με τα όραματά και προγράμματα που προσδοκούν οι Έλληνες του εξωτερικού. Σήμερα θα προτείναμε στον κ. Δόλλη ν' αρχίσει τις αλλαγές από το όνομα. Αφ' ενός, επειδή έχει χάσει το λούσουρο του και αφετέρου επειδή η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων του Εξωτερικού δεν είναι πια «Απόδημοι», αλλά γεννήθηκαν στις χώρες υποδοχής.

κτηρισμοί που μας λιθοβολούν, ως ακραίοι. Η δε γενέσεσή τους, όχι απλώς είναι άδικη και βάρβαρη αλλά εμπιστή και επιμελώς, θα έλεγα, απείσοκπη. Δεν φτάνει δηλαδή που κοντά στα «ξερά» κήκαν και τα «χλωρά», πρέπει κι από πάνω να τιμωρούνται τα χλωρά που κήκαν... Με τι να «πάμε μπροστά»; Το επίδομα των ψευδαισθήσεων, όπως ξέρετε, κόπηκε κι αυτό. Εκτός πια αν μας δώσει κα-

νένα δάνειο η ελπίδα. Αλλά κι αυτή έχει κατακλέρψει την αλήθεια...».

Και τι είναι ποίημα για την Κική Δημουλά; «...Βαδίζεις σε μίαν έρημο. Ακούς ένα πουλί που κελαηδάει. Όσο κι αν είναι απίθανο να εκκρεμεί ένα πουλί στην έρημο, ωστόσο εσύ είσαι υποχρεωμένος να του φτιάξεις ένα δέντρο. Αυτό είναι το ποίημα...», λέει η κα Κική Δημουλά.